

Paardrijden op een Tinker door een knalgeel landschap van koolzaadvelden.

Het onderstaande verhaal is geschreven door een van onze gasten tijdens haar verblijf eind mei van dit jaar.

Door Elke

Als fanatiek ruiter leek het mij echt geweldig om in de bergen een tocht te paard te maken. Na wat zoeken kwam ik in contact met Trekexped. Neder Silezië was voor mij onbekend. De zomers zijn er warmer en de winters zijn kouder dan in Nederland. Op dit moment (mei!) is het er in ieder geval prachtig. Via hen ben ik, samen met 12 andere ruiters begonnen aan een trektocht met de bergen (Reuzengebergte en Isergebergte) steeds als achtergronddecor. Vanuit ons vakantiehuis hebben we prachtige tochten gemaakt.

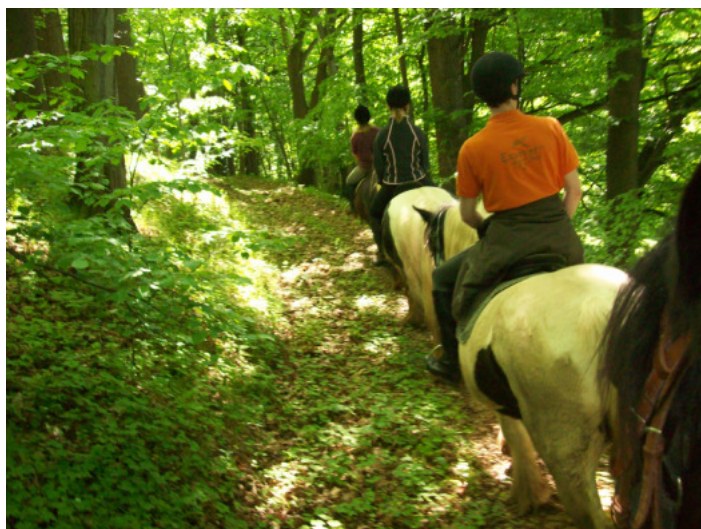
Voor de tocht waren een aantal paarden uit de wei gehaald. Onder een aangenaam zonnetje stond een groepje Tinkers te soezen. Hoewel ik al langere tijd paardrijd was dit mijn eerste directe kennismaking met een Tinker. Hun opvallende bonte verschijning en sprekende hoofd zijn leuk om te zien. **Maar als ik het groepje zo zag staan werd mijn angst bevestigd: hier zit geen actie in...** Hoewel tijdens zo'n rit het fijn is om een betrouwbaar paard te hebben hoeft het voor mij geen doolie boel te worden. We kunnen op weg. Eerst rijden we een stukje door het dorp om in de weilanden te komen.

Onze tocht voert direct langs het eerste opvallende aspect. We rijden over een binnenplaatsje van een oude staatsboerderij. Een groot, massief gebouw dat helemaal rondom de binnenplaats staat. Wasgoed hangt wapperend in de wind. Kinderen staan in groepjes naar ons te kijken. Hun ouders en grootouders staan in de deuropeningen.

Niemand spreekt een woord. In stilte steken we dit binnenplaatsje over en nemen een klein, enorm steil paadje naar beneden. Dit is een hele aparte ervaring. De intense stilte tijdens deze ontmoeting kennen we in West Europa niet en doet voor mij wat ongemakkelijk aan.

Even later rijden we de koolzaadvelden in. Langs weilanden waar je een enkele boer zijn land ziet bewerken. **De ene tractor die de intense rust nog duidelijker laat klinken.**

We rijden rondom het dal waarin het dorpje ligt. De blauw witte kerktoeren steekt overal bovenuit. Onderweg heb ik al meer van deze kerktorens gezien. Aan de perfecte staat van deze kerken merk ik dat het katholieke geloof hier nog een grote invloed heeft op het dagelijks leven. Het uitzicht dat je vanaf hier hebt is echt schitterend. Onze gids is in het begin van de tocht nog wat afwachtend, maar als ze merkt dat we geïnteresseerd zijn vertelt ze steeds meer over de streek en de dingen die we onderweg tegenkomen. Tot nu toe voert onze tocht ons voornamelijk in een rustig tempo verder. De zon schijnt heerlijk, en een stevige wind zorgt ervoor dat het niet te warm is. De bossen worden dichter en steeds mooier. We steken het stroompje over waar we net een hele tijd langs hebben gereden. Nu is het minder stil, ik hoor enorm veel vogels. We rijden steeds hoger en hoger, zo nu en dan zie ik in een open plek tussen de bomen dat we nog hoger zijn dan ik dacht. Onze gids neemt steeds verschillende paadjes die ons alle kanten op voeren. Halverwege begin ik me af te vragen of ze nog weet waar we zijn of dat we op goed geluk door dit enorme bos rijden. Plotseling komen we bij een grote open plek met uitgestrekte grasvelden. Als we de open plek oprijden begint het al te kriebelen: **ik heb altijd al in volle galop midden over zo'n veld willen rijden**, maar in Nederland is de boer daar meestal niet zo blij mee... En deze open plek is groter dan je ze in Nederland ooit ziet. En dan geeft de gids het teken: in galop. Met een minieme aansporing vertrekt Baltazar en we galopperen zo hard we kunnen midden door het gras. En ik maar denken dat een Tinker sloom is.

Voor meer informatie: www.trekexped.com